

РАСПРОДАЈА ПОСЛЕДЊЕ ЖЕЉЕ

Као купац се помиње непозната фирма из Украјине, а поступак води Четврти општински суд. Чувари задужбинарства у Србији и велики део јавности оштри у осуди мутне трговине

СВОЈЕРУЧНИМ тестаментом сачињеним фебруара 1912. велики добротвор Никола Спасић завештао је своју имовину болесним, сиротим и изнемоглим Србима. Део Задужбине, тада највеће на Балкану, могао се "дати и на опште привредне циљеве". Спасићева изричита жеља била је да се "непокретна имовина не сме отуђивати ни под којим условима, а да се циљеви Задужбине морају остваривати искључиво од прихода који та имовина доноси".

Данас, 89 година после смрти великог хума-

суда. Судска продаја једне од четири задужбинске зграде, која је проглашена добром од изузетног значаја, покренула је лавину незадовољства, не само чувара Спасићевог дела, него и београдске јавности.

Адвокат Војин Ђелић, овлашћени члан Управног одбора Задужбине, јуче је на веома посећеној конференцији за новинаре у Медија центру, предочио све неправилности, прозивајући судију Катарину Савић главним актером ове нелегалне трговине. У више покушаја, "Новости" су јуче настојале да

СВЕ ДАО НАРОДУ

РАД Задужбине одобрен је указом Александра Првог из 1912. године. Од оснивања до данас, Задужбина није прекидала рад испуњавајући жеље које је оснивач оставио у тестаменту. У регистру задужбина уписана је под бројем 1!

- Никола је био вредан и штедљив - каже проф. др Живорад Гајић, председник Управног одбора Задужбине "Никола Спасић". - Радио је и штедео. Радио је са народом и зарадио од народа. Зато је све и хтео народу да остави. Први одбор који је именовао тестаментом желео је да управља самостално и независно без земаљских власти. Сву имовину и хартије од вредности оставио је за развој земаљске привреде.

Вредност имовине Задужбине Николе Спасића била је већа од Нобелове фондације.

нисте, "неко" се поиграва последњом Спасићевом жељом. У нелегалном поступку, обавијеном многобројним правним нејасноћама, зграда Задужбине у Кнез Михаиловој 33, у Београду, продаје се у - бесцење. Као купац се помиње непозната фирма из Украјине, а продаја ће се обавити у среду, у судници Четвртог општинског

контактирају са судијом Савић. Безуспешно.

Атрактивна зграда на најлепшој градској локацији, нема сумње, занимљив је "залог". Али, како је Задужбина уопште дошла на дневни ред Четвртог општинског суда? Дилему је отклонио адвокат Ђелић.

- Први и други спрат уз накнаду користио је "Југоелектро" - каже Ђелић.

лић. - Иако закуп, ма колико дуго трајао, није основ за добијање права својине на непокретност која се користи, што је потврдио и Други општински суд, на волшебан начин, оснивањем Катастра Стари град, у лист непокретности је уписана цела зграда као власништво "Југоелектра"! Пословни простор Старог града убирао је закупнину од локала у приземљу, што је требало да ради "Југоелектро"

сник целе зграде). Због дуга од 686.741 долар који је ова фирма направила, одлучено је да се прода. Истовремено, и Србија води спор против "Југоелектра", због утврђивања да је зграда у Кнез Михаиловој 33 државна својина. Али, и од задужбинара, и од државе, јача је воља Четвртог општинског суда.

По налогу суда, вежтасти су пре две године скромно проценили зграду на 5.282.174 евра. То

цела зграда продаје због десетине дуга. Почетна цена на лицитацији је у динарској противвредности, што значи да је до данас обезвређена готово за трећину. И тако умањен износ може се умањити за још трећину, или продати по слободној нагодби будућности.

Огласило се и Министарство културе. Министар Којадиновић децидан је да пре намераване продаје, понуда по закону мора да се достави Заво-

културе града Београда. И на овај захтев Суд се оглушио. Апел је упућен градоначелнику и многим надлежним институцијама културе.

Мрежа за реституцију у Србији: Удружење грађана за повраћај олузете имовине огласило се овим поводом оштрим саопштењем да иза бестијалне распродаје културно-историјског наслеђа и задужбинарства највећег српског добротвора стоји криминал, злочин и пљачка.